

Arbetsstyrkan vid Hästholmens gjuteri ses här samlad efter dagens jobb. Dagliga resor till Skänningegjuteriet är de inte intresserade av men Ödeshög ligger bättre till.

Driftsnedläggelsen vid gjuteriet hårt slag för Hästholmen

Hästholmen har åter drabbats av ett hårt slag. I torsdags gjordes den sista gjutningen i gjuteriet. På fredagen slog man upp och sedan skedde städning och iordningställande av lokalerna.

Den goda och glada stämning som varit rådande fanns där även nu, fast frågan är om den inte nu liksom satt på ytan. Det måste bli en slags förstämning när man har den känslan "att idag är det sista dagen vi jobbar här" men denna förstämning finnes säkert även bland samhällsbefolkningen som säkerligen ställer frågan "Var detta nödvändigt".

Hästholmen har tyvärr inom ganska kort tidsrymd tagit betydelsefulla steg bakåt. Således lades järnvägslinjen Vadstena—Ödeshög ned, sedan blev det inskränkningar på linjen Mjölby—Hästholmen så att all persontrafik försvann och endast godståget går en gång om dagen, så slutade Trafik att gå sina turer mellan Hjo—Hästholmen som den gjort i så många år. Sedan slutade Föreningslokalen med sin verksamhet enär bioföreställningarna upphörde och vidare blev det krångel med samhälls-

lets enda matställe då Järnvägshotellet under sommaren ej varit i verksamhet, men denna har ju under hösten glädjande nog återupptagits. Så kom den verkliga stöten då det varslades om att gjuteriet skulle nedläggas driften. Detta kom väl som något av en bomb enär verkställigheten gick mycket snabbt.

I anledning härav har vi vänt oss till en av de mest initierade angående Hästholmens gjuteri nämligen gjutmästare Hans Carlsson som är en av de tre kvarvarande bröder-

na i branschen. Han omtalar att på hösten 1919 startades gjuteriet av far och sex söner och hette C. O. Carlsson & Söner gjuteri och mek. verkstad. Det var alltså inte bara gjuteri utan då fanns även en liten verkstad som utförde beställningar till Maskinfirmer. I gjuteriet tillverkades handelsgjutgods och beställningsgods till olika verkstäder. Förutom den s. k. egna arbetskraften fanns även anställda och en del år kunde hela arbetsstyrkan gå upp till 16 man.

1946 försåldes rörelsen till Vadstena Mek. Verkstad som övertog såväl inventarier som arbetskraft och tillverkningen kom nu att bestå av pumpgods o. dyl. Hr Carlsson poängterar att under tiden 1919—62 har det inte förekommit någon som helst permittering.

Brist på bostäder.

Gjutmästare Carlsson stikker inte under stol med att han tycker de kommunala myndigheterna har gjort och gör för lite för samhället vad bostadsbyggandet beträffar och nämner att i början av 1950-talet drevs rörelsen med 16—18 man och en del av dessa kom bl.a. från Ödeshög. Men

succesivt minskade arbetskraften på grund av bristen på bostäder. De som fanns var ju av ganska dålig beskaffenhet och detta gjorde att det var svårt att få tag på arbetskraft.

Det fanns annars jobb som var här och sökte anställning och skulle flytta hit men då de fick se bostaden tackade de nej. Folk vill ha hyggliga bostäder och dessa bör vara belägna så att vederbörande kan ta sig till arbetet utan allt för stort besvär även under vintern.

Varsel om arbetsnedläggelse.

I slutet av oktober fick personalen varsel om nedläggningen och att detta nu skulle ske inom närmaste tiden. Detta mindre glada meddelande väckte förstaeligt nog en förstämning. Samtlig personal erbjöds sedan arbete vid samma företag i Skänninge vilket dock ej kunde accepteras av olika orsaker.

En hel del av dem är fastighetsägare och att åka den långa vägen mellan Hästholmen—Skänninge och åter särskilt då vintertid med svåra vägförhållande, tilltalade ingen.

På frågan om vad kommunen gjort i fallet blev svaret kort: En kommitté blev ju tillsatt vid sista kommunalfullmäktigesammanträdet för att kontakta företagsledningen men så har ej blivit fallet.

Yrkesfolk med mångårig vana.

Av personalen har bröderna Erik, Hans och Gustav Carlsson varit med hela tiden, de andra yrkesarbetarna mellan 13—16 år och övrig personal varierande tid. Samtliga arbetare har blivit erbjudna anställning vid det metallgjuteri som skall uppföras i Ödeshög men starten för denna rörelse är ännu inte riktigt fastställd.

Efter avslutad arbetsdag samlades personalen i lunchrummet och intog avskedskaffe vilket bjöds av företagsledningen. Att kamratskapen och arbetsglädjen varit stor fick man bevis på då de anställda skildes åt, för då uttalades ömsesidiga kamratbetygelser och förhoppningar ställdes på ett återförenande.

GöKu